

Sygn. akt V KK 110/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puskarski

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **L. B.**

skazanego z art. 178a § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, odbytym w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 25 czerwca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego (PG [...])

od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 29 września 2009 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.**

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny zaskarżył kasacją, wniesioną na korzyść L.B. w trybie art. 521 § 1 k.p.k., prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 września 2009 r. Wyrokowi temu zarzucił *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego – art. 343 § 7*

i 6 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora o skazanie L. B. bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie wyroku zgodnie z wnioskiem pomimo, że pozostawał on w sprzeczności z dokonanymi uprzednio z oskarżonym uzgodnieniami, co doprowadziło do orzeczenia nieuzgodnionej z oskarżonym kary 5 miesięcy ograniczenia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania". Na tej podstawie Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Poddany analizie przebieg przeprowadzonego w sprawie postępowania, w konfrontacji z treścią kończącego je rozstrzygnięcia, potwierdza oczywistą zasadność podniesionego w kasacji zarzutu.

Z materiału dowodowego wynika, że orzekający w trybie art. 343 § 6 k.p.k. Sąd Rejonowy, wydał wyrok skazujący oskarżonego L. B. za przestępstwo określone w art. 178a § 2 k.k. i wymierzył mu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na rzecz gminy D. w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, oraz orzekł wobec niego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku. Wymierzenia takiej właśnie kary żądał prokurator we wniosku dołączonym do aktu oskarżenia na podstawie art. 335 § 1 k.p.k.

Rzecz jednak w tym, że prokurator nie miał podstaw do umieszczenia we wspomnianym wniosku opisanego żądania co do kary, ponieważ z oskarżonym uzgodnił wymierzenie mu kary ograniczenia wolności nie w sposób bezwzględny, a z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (k. 19). Co za tym idzie, Sąd Rejonowy nie mógł uwzględnić tak sformułowanego wniosku. Istota omawianego trybu konsensualnego sprowadza się bowiem do tego, że wyrok sądu, wydany na posiedzeniu bez prowadzenia postępowania dowodowego, ma w założeniu opiewać na taką właśnie karę, jaką uzgodnili prokurator i oskarżony.

Oczywiście, sąd obowiązany jest dokonać kontroli złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. wniosku, także pod kątem jego zgodności z treścią faktycznie zawartego porozumienia. To bowiem kara przewidziana w tym porozumieniu

stanowi element oceny zasadności wniosku. Akceptacja więc przez sąd kary zgodnej z zawartym porozumieniem, lecz rozbieżnej z treścią złożonego wniosku, nie pozwala na podzielenie jego zasadności. Analogicznie też, akceptacja kary wnioskowanej, jednak innej niż uzgodniona nie oznacza, że istnieją podstawy do uwzględnienia tegoż (rozbieżnego wszak z uzgodnieniami) wniosku. W każdej natomiast z tych sytuacji, sąd ma możliwość zweryfikowania, na posiedzeniu przeprowadzonym w trybie art. 343 § 5 k.p.k., czy to treści wniosku, czy to stanowiska prokuratora i oskarżonego, co może otworzyć drogę do uwzględnienia wniosku i wydania wyroku skazującego, orzekającego uzgodnioną (po ewentualnej modyfikacji stanowisk) karę. W przeciwnym wypadku, jak stanowi przepis art. 343 § 7 k.p.k., sprawa powinna zostać rozpoznana na zasadach ogólnych.

Sąd Rejonowy zaniechał przeprowadzenia tych czynności na posiedzeniu przeprowadzonym w dniu 29 września 2009 r. i uwzględnił wadliwie sformułowany wniosek prokuratora. Wydany w tych warunkach, zgodny z tym wnioskiem wyrok skazujący, bez żadnej zatem wątpliwości obraża wymienione w zarzucie kasacji przepisy prawa procesowego. Nie ma też żadnej wątpliwości co do tego, że omówione naruszenia prawa miały istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skoro w efekcie doszło do wymierzenia L. B. nieuzgodnionej z nim, surowszej – bo bezwzględnej – kary ograniczenia wolności. Tak wydany wyrok musiał zatem podlegać uchyleniu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w G. – aktualnie właściwy (w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 października 2012 r. w sprawie zniesienia niektórych sądów rejonowych) – będzie związany zapatrywaniem prawnymi, prezentowanymi powyżej (art. 518 w zw. z art. 442 § 3 k.p.k.). Ponownie zatem zbada zasadność złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. wniosku i podejmie próbę jego weryfikacji. Jej fiasko będzie oznaczało konieczność rozpoznania sprawy na rozprawie.

Z tych wszystkich powodów uznając, że skarga podlega uwzględnieniu w trybie określonym przepisem art. 535 § 5 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.